

Njedžela Reminiscere.

Reminiscere! Spomn na naš, Knježe, ty wulki žwjath bědžerjo! Spomn na žwoju bědžetsku zhrlej na semi! Spomn na wšichčeh, kiz w nishy ſu, a kiz ſo bědža ſe žmijerczu! Smil ſo nad nami, o Jeſu! Hamjeń.

Mat. 15, 21—28.

A Jeſuž džesche tam preč a wступi na Tirowske a Sidonske stronę. A hraj, Kananejska žónska, kotraž ſ tých ſamych mjesow pſchińdze, wołasche ſa nim a džesche: Knježe, ty žyno Davitowy, ſmil ſo nade mnui; moja džowlka budże wot čerta hubjenje čwilowana. A wón jej žlowežko njewotmolwi. A jeho wučomnižy pſchistužiwschi proſchachu jeho a džachu: Puſhež ju wot ſebje; pſchetož wona woła ſa nami. Wón pak wotmolwi a džesche: Ja nježkym požlanu, khiba jeno k ſhubjenym wozam ſ Izraelſeho doma. Wona pak pſchińdze a panužiwschi pſched nim dale džesche: Knježe, pomhaj mi! Alle wón wotmolwizy džesche: Pěknje njeje, ſo ſo džecžom khleb woſmje a ezižnje ſo pſam. Wona džesche: Haj, Knježe; dha wſchal jědža pžyčatka wot tých ſrjódłow, kiz wot jich knježich blida padaju. Duž wotmolwi Jeſuž a džesche k njej: O žónska, twoja wéra je wulka! tebi ſo stan, kaž chzeſch. A jeje džowlka woczerſtwi w tej ſamej ſchtundze. Hamjeń.

W Chrystuſu Jeſužu luborana woſada! Wo džiwnym bědženju je nam ſcženje ſańdženeje njedžele powiedało. Knjes krafnoſcze a ferschta czemroſcze ſtejſchtoj ſebi tam napſchecžito a měrjeſchtoj ſo mjes ſobu. Džak budž Bohu, ſo wěmy, ſchtó je w tuthym bědženju ſ dobywarjom wostał; pſchetož netk móžemy tež my pſches njeho dobycze doſtacž,